

KAYHAN LONDON

NEWS AND VIEWS FOR A GLOBAL IRANIAN COMMUNITY

🇬🇧 KAYHAN LIFE ~MULTIMEDIA ~ART AND LITERATURE ~CULTURE AND SOCIETY ~ECONOMY

~POLITICS ~THE UNIVERSE OF THE WEEK ~FIRST LEAF

First leaf < Featured2 < Madness and watching; Ramin Jahanbegloo and "Thoughts on Suicide"

Madness and watching; Ramin Jahanbegloo and "Thoughts on Suicide"

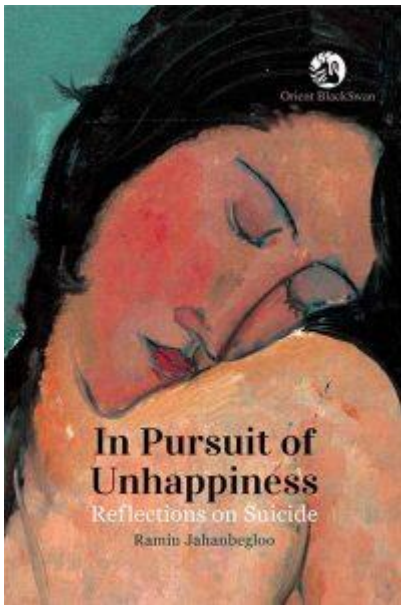
Ramin Jahanbegloo explores the concept of "non-choice" which deals with the philosophical, social, poetic and aesthetic dimensions of suicide in four consecutive chapters. In this way, by examining the works of some thinkers and artists who have thought about suicide or committed suicide from ancient times to the present day, he gradually reaches a rare interpretation of this practice and applies concepts such as freedom and value of life to it. Gives. According to this interpretation, committing suicide can not only occur in opposition to passivity, but can even raise the voice of protest.

Jahanbegloo's sharp arrow in the book "In Search of Dissatisfaction" is aimed at the elites who are silent in the face of mediocrity promoted in the public arena - from the media to universities - and with this silence, help to stabilize the status quo.

Many thinkers and artists throughout history have had to choose between suicide, self-destruction and self-promotion at crucial moments in their lives. The difference between those who have chosen suicide in such a situation and the other two categories is the difference between action and inaction. This choice draws a strong moral boundary between dignity and inferiority.

Thursday 4 Azar 1400 equal to 25 November 2021

Yousef Mosadeghi - Ramin Jahanbegloo has not written in Persian for a long time, but he has not stopped writing, and in recent years, several of his works have been published in English and French. Some of these works, shortly after their publication in the original language, have been translated into other languages and have found readers in different parts of the world. Like any prolific writer and thinker, Ramin Jahanbegloo's works are gloomy and some of them are more prolific and coherent than his other books.

According to the author, among Jahanbegloo's recent books, perhaps the most readable, is a **brief and useful** study entitled "In Pursuit of Unhappiness: Reflections on Suicide". The 104-page book, published by Orient BlackSwan Publishing, consists of a foreword, four chapters, and a conclusion.

The foreword to this study addresses the "why" of suicide and its relevance to the issue of freedom. In addressing this "why", the author begins with the famous quote from Albert Camus at the beginning of his famous essay "The Myth of Sisyphus": "There is only one serious and true philosophical complication, and that is suicide." Thinking about this clarifies the value of living and its relation to freedom. From this point of view, suicide is neither a psychologically disturbing and unacceptable act against the interests of the individual and society, nor is it the most selfish display of individuality against humanity. In Jahanbegloo's words: "[Suicide]

represents the highest state of human freedom; "The freedom of not being." In fact, our awareness that we can choose to be "absent" reminds us of our freedom and the value of our lives.

Ramin Jahanbegloo explores the concept of this choice, which deals with the philosophical, social, poetic and aesthetic dimensions of suicide in four consecutive chapters. In this way, by examining the works of some thinkers and artists who have thought about suicide or committed suicide from ancient times to the present day, he gradually reaches a rare interpretation of this practice and applies concepts such as freedom and value of life to it. Gives. According to this interpretation, committing suicide can not only occur in opposition to passivity, but can even raise the voice of protest.

Just as in ancient times many elites and nobles in the days of fracture, poverty and misery preferred honorable death to life under humiliation, so many thinkers and artists over time followed the same pattern to preserve their human dignity and protest and resistance. In the face of oppression, they have used vulgarity and pervasive mediation to try to passivate them. Jahanbegloo considers this as a protest from the voluntary death of Socrates and Seneca to the suicide of Paul Celan and the ritual suicide of Seppuku Yukio Mishima. Relying on the freedom to choose "not to be", these sages not only challenged the status quo, but also sent a message to "others" that survival at any cost negates the value of life.

In concluding his book, Jahanbegloo emphasizes that "Suicide is not supposed to be a 'permanent solution' to a 'temporary problem,'" which is why there is no connection between suicide and testimony. A person who commits suicide consciously and on the basis of personal values in protest of the status quo, in fact seeks only absolute destruction in search of absolute freedom, but the creature seeking martyrdom is a criminal committed to a particular religion, creed, sect or ideology to prove its legitimacy. He committed suicide and possibly others. This is why: "Revolutions always justify murder but never justify suicide."

Although at first glance, the main theme of the book is a philosophical-historical study of the evolution of the concept of suicide in Western culture, but this is an excuse for the author to focus on the views of previous philosophers and the lives of suicidal **thinkers**, the importance **of living thoughtfully** and **consciously** Write to **die**. Such a life or such a death has a powerful moral aspect that guarantees the preservation of human dignity (Dignity) and autonomy (Autonomy).

The owner of this keyboard, due to his long friendship and intimacy with Ramin Jahanbegloo, is aware of his deep sympathy for the Age of Enlightenment and its values, and knows well how much he respects the achievements of modernity. Jahanbegloo's aspiration for nonviolence is by no means compromising and negligent, and that is why he does not reject the vulgar relativism born of the postmodern era. The sharp point of his critique in this book is the elites who are silent in the face of mediocrity promoted in the public arena - from the media to academia - and with this silence, help to stabilize the status quo.

The end result of reading this book may be the realization that many thinkers and artists throughout history, at a crucial moment in their lives, have had to choose between three options: suicide, self-destruction, and self-promotion. The difference between those who have chosen suicide in such a situation and the other two categories is the difference between action and inaction. This choice draws a strong moral boundary between dignity and inferiority.

Finally, the book "In Search of Dissatisfaction..." is dedicated by Ramin Jahanbegloo "in memory of UCLA professor Hossein Ziaei, who preferred death to humiliation." Hossein Ziaei was a prominent mathematician and Iranologist who spent most of his life researching, translating, and teaching mathematics and the philosophy of the Enlightenment. "... The responsibility of this group of educated people and people of knowledge and thought against the encroachment on the lives, property and honor of our compatriots is multiplied and they should not remain silent at this time. I should also add that I was very depressed by the silence of some of these intellectuals. Our main pain and issue as those who deal with the history of thought and thinking in this country is the issue of "truth". My servant, when I see that the

truth has turned into a lie, I can not remain silent, I am responsible for my compatriot and my history and existence as a human being, an Iranian human being, and I have to stand against such oppression as far as it is within my power. . » His voluntary death came after academic gangsters working at North American universities beat him up during his illness and became what should not have been.

The German philosopher and poet Friedrich Nietzsche states in the excerpt (short sentence) 157 of the book "Beyond Good and Evil" that "the thought of suicide is a powerful consolation: it helps one to magically enchant many horrible nights." Perhaps this is the soul of modern man, the creature in charge of his own life and death.

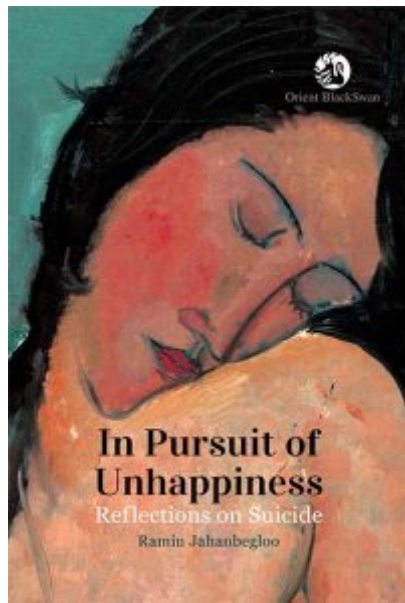

جنون و تماشا؛ رامین جهانبگلو و «اندیشه‌هایی درباره خودکشی»

November 25, 2021

یوسف مصدقی- رامین جهانبگلو هر چند مدت‌هاست به فارسی نمی‌نویسد اما از نوشتن دست‌نکشیده و در سال‌های اخیر، آثاری چند از او به انگلیسی و فرانسوی منتشر شده‌اند. برخی از این آثار، کوتاه‌مدتی پس از انتشار به زبان اصلی، به زبان‌هایی دیگر نیز ترجمه شده‌اند و خوانندگانی در سرزمین‌های مختلف دنیا یافته‌اند. مثل هر نویسنده و اندیشمند پرکاری، آثار رامین جهانبگلو هم غت و سمین دارند و بعضی از آنها پربارتر و منسجم‌تر از دیگر کتاب‌های او هستند.

به نظر نگارنده، میان کتاب‌های اخیر جهانبگلو، شاید خواندنی‌ترین آنها، **پژوهشی مختصر و مفید** است با عنوان: «در جستجوی ناخرسندی: اندیشه‌هایی درباره خودکشی» (In Pursuit of Unhappiness: Reflections on Suicide). این کتاب که در ۱۰۴ صفحه توسط انتشارات BlackSwan منتشر شده، مشتمل است بر یک پیشگفتار، چهار فصل و یک نتیجه‌گیری.

پیشگفتار این پژوهش، به «چرایی» خودکشی و ارتباط این عمل با موضوع آزادی می‌پردازد. نویسنده در پرداختن به این «چرایی»، از سخن مشهور آلبر کامو در ابتدای جستار نامدارش «افسانه سیزیف» آغاز می‌کند که: «تنها یک بغرنج جدی و راستین فلسفی وجود دارد و آن خودکشی است». اندیشیدن به این سخن، روشنگر ارزش زیستن و رابطه آن با مقوله آزادی است. خودکشی از این منظر، نه عملی روان‌پریشانه و ناپذیرفتنی برخلاف مصالح فرد و اجتماع است و نه خودخواهانه‌ترین نمایش فردیت است در تقابل با انسانیت. به بیان جهانبگلو: «[خودکشی] والاترین حالت آزادی انسان را نمایش می‌دهد؛ آزادی نبودن را». در واقع، آگاهی ما به اینکه می‌توانیم «نبودن» را انتخاب کنیم، آزادی ما و

ارزش زندگی‌مان را به ما یادآوری می‌کند.

رامین جهانبگلو برای کاوش در مفهوم همین انتخاب است که در چهار فصل پیاپی به ابعاد فلسفی، اجتماعی، شاعرانه و زیباشناختی خودکشی می‌پردازد. او در این مسیر، با بررسی آثار برخی از اندیشمندان و هنرمندانی که از عهد باستان تا دوران حاضر درباره خودکشی تأملاتی داشته‌اند یا خود مرتکب خودکشی شده‌اند، به مرور به تفسیری نادر از این عمل می‌رسد و مفاهیمی چون آزادی و ارزش زندگی را تابع آن قرار می‌دهد. بر مبنای این تفسیر، ارتکاب خودکشی نه تنها می‌تواند در تقابل با انفعال رخ دهد بلکه حتی توان رساندن صدای اعتراض را هم دارد.

همچنانکه در عهد باستان، بسیاری از نخبگان و نجبا در ایام شکستگی، تنگدستی و تیرمبختی، مرگ شرافتمندانه را به زندگی زیر بار حقارت ترجیح می‌دادند، بسیاری از اندیشمندان و هنرمندان نیز در طول زمان از همین الگو برای حفظ کرامت انسانی خود و اعتراض و مقاومت در برابر ستم، ابتدال و میانمایگی فرآگیری که سعی در به انفعال کشیدن آنها داشته، استفاده کرده‌اند. جهانبگلو از مرگ خودخواسته سقراط و سنکا (Seneca) تا انتحار پل سلان (Paul Celan) و خودکشی آیینی Seppuku یوکیو میشیما (Yukio Mishima) را اعتراضی از این جنس می‌داند. این فرزانگان، با تکیه بر آزادی برای انتخاب «نبودن»، نه تنها به ستیز با وضع موجود برخاستند بلکه به «دیگران» این پیام را دادند که زنده ماندن به هر قیمتی، نافی ارزش زندگی است.

جهانبگلو در بخش نتیجه‌گیری کتابش، بر این نکته تأکید می‌کند که: «... خودکشی قرار نیست «رامحلی همیشگی» برای «یک مشکل موقتی» باشد» به همین دلیل است که هیچ رابطه‌ای میان خودکشی و شهادت‌طلبی وجود ندارد. انسانی که آگاهانه و بر مبنای ارزش‌های شخصی در اعتراض به وضع موجود خودکشی می‌کند، در واقع در طلب آزادی مطلق تنها به ناپودی خود قیام کرده اما موجود شهادت‌طلب، جنایتکاری است متعهد به دین، مذهب، آیین، مسلک یا ایدئولوژی خاص که برای اثبات حقانیت آن دست به قتل خود و احتمالاً دیگران زده است. هم از این روست که: «... انقلاب‌ها همیشه آدمکشی را توجیه می‌کنند اما هرگز خودکشی را تأیید نمی‌کنند.»

هر چند در نگاه نخست، مضمون اصلی کتاب، بررسی فلسفی- تاریخی سیر تحول مفهوم خودکشی در فرهنگ غرب است اما این موضوع، بهانه‌ای برای نویسنده بوده تا با تمرکز بر آراء فلاسفه پیشین و زندگی اندیشمندانی که مرتکب خودکشی شده‌اند، از اهمیت اندیشمندانه زیستن و آگاهانه مردن بنویسد. چنین زیستنی یا آنچه مرگی، سویی اخلاقی قدرتمندی دارد که ضامن حفظ کرامت (Dignity) و خودمختاری (Autonomy) انسان است.

صاحب این صفحه‌کلید به سبب دوستی و صمیمیت دیرینی که با رامین جهانبگلو دارد، از همدلی ژرف او نسبت به عصر روشنگری و ارزش‌های آن باخیر است و نیک می‌داند که او تا چه حد دستاوردهای مدرنیته را پاس می‌دارد. تعلق خاطر جهانبگلو به عدم خشونت (Nonviolence) به هیچ وجه سازشکارانه و سهل‌انگارانه نیست و هم از این روست که او نسبی‌گرایی مبتدلی را که مولود دوران پُست‌مدرن است بر نمی‌تابد. نوک تیز پیکان نقد او در این کتاب، رو به نخبگانی است که در مقابل میانماییگی (mediocrity) ترویج شده در عرصه عمومی- از رسانه‌ها گرفته تا دانشگاه‌ها- ساکتند و با این سکوت، به تثبیت وضع موجود کمک می‌کنند.

رهاورد نهایی خواندن این کتاب، شاید رسیدن به این نکته باشد که بسیاری از اندیشمندان و هنرمندان طول تاریخ، در لحظه‌ای تعیین‌کننده از زندگی‌شان، میان سه گزینه‌ی خودکشی، خودویرانگری و خودفروشی مجبور به انتخاب شده‌اند. تفاوت میان کسانی که در چنین وضعیتی خودکشی را برگزیده‌اند با دو دسته دیگر، تفاوت میان عمل و بی‌عملی است. این انتخاب، مرز اخلاقی پررنگی میان کرامت و حقارت ترسیم می‌کند.

سخن آخر اینکه، کتاب «در جستجوی ناخرسندی...»، از سوی رامین جهانبگلو «به خاطر حسین ضیایی استاد UCLA که مرگ را به تحقیر شدن ترجیح داد» تقدیم شده است. حسین ضیایی ریاضیدان و ایرانشناس برجسته‌ای بود که بیشتر عمرش را به تحقیق، ترجمه و تدریس ریاضیات و فلسفه اشراق گذرانده بود و زندگی بی‌دغدغه‌ای را در کالیفرنیا می‌گذراند اما در لحظه‌ای حساس بجای عافیت‌گزیدن به اعتراض برخاست و در نامه‌ای سرگشاده به نخبگان خودفروش چنین نوشت: «... مسئولیت ایندسته افراد فرهیخته و صاحبان دانش و اندیشه در برابر تجاوزی که به جان و مال و ناموس هموطنان ما صورت گرفته، چند برابر است و نباید در این زمان ساکت بنشینند. این نکته را نیز باید اضافه کنم که از سکوت برخی از این فرهیختگان بسیار افسرده شدم. درد و موضوع اصلی ما به عنوان کسانی که با تاریخ اندیشه و اندیشیدن در این مملکت سر و کار داریم، مسئله «راستی» است. بنده وقتی می‌بینم که راستی تبدیل به دروغ شده، نمی‌توانم ساکت بنشینم، نسبت به هموطن و تاریخ و موجودیت خودم به عنوان یک انسان، یک انسان ایرانی، مسئولم و مجبور هستم تا آنجا که در حیطه قدرت من است در مقابل چنین ظلمی بایستم.» مرگ خودخواسته‌ی او، پس از آن رخ داد که گانگسترهای آکادمیک شاغل در دانشگاه‌های آمریکای شمالی او را در ایام بیماری، زیر ضرب گرفتند و شد آنچه نباید می‌شد.

فردریش نیچه فیلسوف و شاعر آلمانی در گزین‌گویه (جمله‌قصار) شماره ۱۵۷ کتاب «فراسوی نیک و بد» چنین داد سخن داده که: «اندیشه‌ی خودکشی تسلی‌بخشی قدرتمند است: آدمی را یاری می‌دهد که شب‌های هولناک بسیاری را پروزمندانه سحر کند.» شاید این جان‌کلام انسان مدرن است، موجودی صاحب‌اختیار زندگی و مرگ خود.